

Mathias opdagede nye sider af sig selv som frivillig

Da Mathias blev en del af projektet Frivillig i Fællesskab, fik han mulighed for at prøve kræfter med frivilligt arbejde i Roskilde Håndbold. Her trådte han ind i rollen som hjælpetræner for klubbens yngste spillere - en oplevelse, der både gav nye erfaringer og større tro på egne evner.

I starten var Mathias spændt på, hvad der ventede: "Man ved ikke helt, hvad der kommer til at ske. Det er altid lidt nervepirrende i starten," fortæller han. Som hjælpetræner var Mathias med til at planlægge aktiviteter, lege og øvelser for børnene. Han hjalp med at skabe gode træninger og sørgede for, at alle børn blev set og inkluderet. "Man skal give børnene en god træning. Det er både leg, hygge og læring, så de bliver bedre til håndbold."

Efterhånden voksede hans rolle. Hvor han i begyndelsen fik instruktioner af de erfarne trænere, fik han senere ansvar for selv at stå for aktiviteter og opvarmning. "Til sidst stod jeg selv for nogle af øvelserne. Det var faktisk sjovt, at det var mig, der havde ansvaret." Oplevelsen gav ham en vigtig erfaring med at tage initiativ og stå foran en gruppe mennesker. "Jeg fandt ud af, at jeg faktisk godt kan. Det gav mig tro på, at jeg kan være sammen med andre mennesker og tage ansvar."

For Mathias handlede frivilligheden ikke kun om håndbold. Det handlede også om at blive en del af et fællesskab. Selvom det var mennesker, han ikke kendte på forhånd, oplevede han

hurtigt, at han blev taget godt imod. "I starten er det spændende at møde nye mennesker. Men jeg fandt hurtigt ud af, at de var flinke og søde, og så blev det meget lettere."

Den oplevelse gik igen, da han deltog i aktiviteter på INSP!. Her blev han en del af fællesskabet omkring blandt andet brætspil og fællesspisning. "Det var fedt, at folk var så åbne og lod mig blive en del af fællesskabet. Jeg følte mig virkelig inkluderet." Særligt oplevelsen af at blive mødt med forståelse gjorde indtryk på ham. "De havde forståelse for, at det kunne være svært i starten. Man blev taget stille og roligt ind i det."

Når Mathias ser tilbage på forløbet, er det især følelsen af at kunne bidrage og være en del af noget større, der står tilbage. "Det har været sjovt at prøve. Det er nogle andre opgaver, end man normalt laver, og man lærer noget af det." I dag kan han godt forestille sig at engagere sig frivilligt igen. Han ved nu, at det ikke behøver være så svært at træde ind i et nyt fællesskab, som man måske forestiller sig.

Mathias' historie viser, hvordan frivillighed kan være en vej til både nye kompetencer, større selvtillid og nye relationer. Gennem små skridt og trygge rammer fik han mulighed for at opdage, at han både kunne tage ansvar, skabe aktiviteter for andre og finde sin plads i nye fællesskaber.